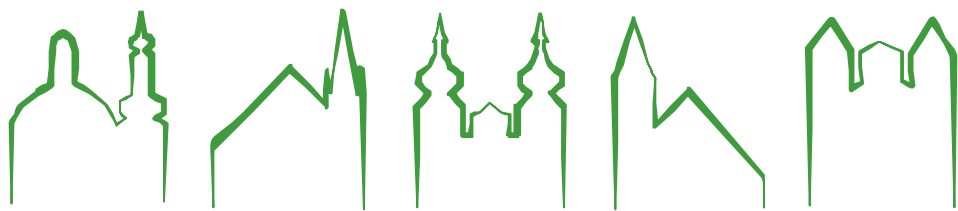

Život farností Znojma

3/2022

Ročník XXXII | Cena 14 Kč

Na Fáboře putovali od potopy ke království

Druhý týden v srpnu zaplnily Louckou faru děti a jejich maminky. Už po třetí uspořádaly maminky ze znojemských farností pro své děti tábor zvaný Fábor. Letošní motto tábora bylo „Od potopy ke království“. Děti šly každý den po stopách vybraných biblických postav a jak už název napovídá, první den jsme prožily potopu s Noem a jeho zvířaty. Druhý den šly do neznáma po vzoru Abraháma, ve středu se seznámily s příběhem Josefa a jeho bratry. Ve čtvrtek nás čekal výlet na hájenku v Tvořihrázi. Cestou jsme prožívaly příběh vyvedení izraelského národa z egyptského otroctví Mojžíšem. V pátek jsme si hrály na Davida a Goliáše. Děti měly mimo jiné za úkol strefit prakem Goliáše v životní velikosti, kterého nám namalovala maminka Katka. Musím říci, že nám Bůh žehnal, protože nebylo ani teplo ani zima, velké děti pomáhaly malým a moc je to bavilo, nikdo se nezranil a hlavně – maminky ten týden přežily bez větších následků.

Na závěr bych chtěla poděkovat Městu Znojmu, které nám poskytlo nemalou fi-

V rámci Fáboře vyrazily maminky s dětmi i na hájenku sv. Huberta v tvořihrázských lesích. | Foto archiv autorky

nanční podporu, díky které jsme uhradily nájem za farní prostory.

A ještě trochu ze zákulisí. Děti a samozřejmě i maminky snědly 4 kg masa, 20 sáčků uvařené rýže. Dobře hádají ti, kteří si myslí, že první den bylo rizoto. Druhý den jsme opekly sekanou a k tomu uvařily brambory v 10 l hrnci. Ve středu jsme si pochutnaly na boloňské omáčce se špagetami. Nelekejte se, špagety jsme nahradily

spirálkami, abychom si nepřidělávaly práci s úklidem jídelního prostoru a svých dětí. Ve čtvrtek byl výlet, takže se každý stravoval ze svých zásob. No a v pátek, abychom ctili den bez masa, jsme uvařily z 10 l litrů mléka vanilkový pudink a k tomu ze 3 plechů buchtičky.

Příští rok opět na Loucké faře, moc se těším.

maminka Jitka

Vykročili jsme s odvahou!

Před časem a myslím, že tomu i pomohla synodální setkání, vznikla potřeba začít pracovat se skupinou dětí na druhém stupni základní školy (11-15 let). Tento věk, tedy aspoň, co já si pamatuju, je plný otázek, hledání, kamarádů a potřeby někam patřit.

Z OBSAHU:

Rozhovor s farářem Ivo Valáškem

Do Znojma dorazily andělské zvony

Zprávy z táborů

Ukrajinský den

Za pomoci aktivních farníků a sestry Vianei vzniklo setkání *Vykročme s odvahou*.

Odvaha byla opravdu potřeba! Takže všem, co přišli, díky za odvalu. Odvaha byla potřeba nejen k tomu přijít, ale i k trošce adrenalinovým hrám. Díky Pavlu Lukešovi za skvělé hry s bednami, zábavný program a jeho čas pro děcka. No oni už to vlastně ani tak moc děcka nejsou. Myslím, že je fajn poznat nové lidi. Mít věřící kamarády. Vědět, že nejsme sami, i když to tak někdy možná ve škole vypadá. Vzpomínám, že jsem byla ve třídě sama, kdo chodil do náboženství. V sobotu 17.9. na faře v Louce to bylo super! Těším se na další odvážlivce na příštím setkání. Teď je na pořadu duchovní obnova 21.-23.10.2022. Kdo se nebojí?

Eliška Juráková

333 slov

otce Josefa Hudce, probošta z Hradiště

Boží slovo nás často povzbuzuje, abychom usilovali o pokoj v duši, přemáhali tělo, svět a ďábla, abychom byli Kristu věrni doma i na veřejnosti, i když to stojí sebezpřemáhání a oběti. To nelze bez víry v Boha a bez naděje v jeho pomoc.

Někteří lidé žijí podle zásady: Já jsem špatný – svět je špatný. Takoví říkají, že život nemá cenu a že oni sami na tom stejně nic nemohou změnit. To jsou praví nevěřící. Nevěřící v nic dobrého!

Jiní říkají: Já jsem špatný – svět je dobrý.

To jsou lidé, kteří v sobě pěstují pocit méněcennosti. Jsou přesvědčení, že jejich život nemá žádnou cenu, že na nic nestačí.

Další tvrdí: Já jsem dobrý – svět je špatný. To je postoj těch, kteří se považují za nejdůležitější na světě a ti druzí nestojí za to, aby se jimi zabývali.

Pak jsou tu konečně takoví, kteří žijí podle hesla: Já mohu být dobrý – svět může být dobrý. To jsou lidé, kteří ví, že život stojí za to, aby byl prožíván. A že náš svět, který stvořil dobrotivý Bůh, stojí za to, aby v něm člověk žil. Věří, že svět je cestou do Božího království. Někdy je to cesta úzká, někdy klikatá, ale přece v jádru dobrá, protože Bůh, který nás po ní vede, není zlomyslný. To jsou křesťané, kteří ve všem dovedou zahlédnout znamení naděje. A k takovým bychom měli patřit i my.

Sami rozhodujeme o svém životě, o své povaze, ale i o tom, nakolik jsme duchovně mladí nebo staří. Slavný Albert Schweitzer napsal: "Jsi tak mladý, jaká je tvá zdravá sebedůvěra. Jsi tak starý, jaký je tvůj strach. Jsi tak mladý, jako je tvá naděje, jsi tak starý, jako je tvá malověrnost. Jsi tak mladý, jako je tvá láska, jsi tak starý, jako je tvé sobectví."

Mějme radost, že s pomocí Boží máme sami sebe ve svých rukou. Mějme radost, že sami můžeme rozhodovat o svém věčném mládí. Budme lidmi naděje!

Antykor 3.0

Souhlásky, dětský sboreček od sv. Kříže, i letos zakončily dvuměsíční prázdniny soustředěním ve stylu čundr se svými oblíbenými tatínky. Pán Bůh je mi svědkem, že toto lichotivé přídavné jméno není projevem otcovského chvástání, nýbrž prostým vyjádřením skutečnosti, neboť ústy samotných dětí „s tatínkama je to stejně nejlepší“.

Bystrý čtenář znalý nesmrtelné komedie S tebou mě baví svět, ve které tři přátelé (Satinský, Postránecký, Nový) podnikají expedici Ydykseeb, určitě odhalil paralelu s názvem naší akce. Pak mu jistě nebude činit potíže vyloučit místo našeho letošního vandru – z Antykoru, který jsme prošli v předešlých dvou letech, jsme se totiž přesunuli na Avalso. Pro páteční večer vybrané romantické tábořiště u řeky nedaleko Náměšti bylo bohužel obsazeno aircraftovým táborem – rozuměj hordou bojechtivých ozbrojenců v maskáčích, se kterými jsme se jako pacifisté nemínili dostat do křížku, a tak jsme dali za vděk hrbolatou loukou daleko nad řekou pod dráty vysokého napětí, jež obstály při zátěžovém testu (házení bumerangem, táborák).

Slunce bylo již v nadhlavníku, když jsme druhý den konečně vyrazili do Národní přírodní rezervace Divoká Oslava. Červená turistická značka nás vedla hlubokým údolím podél mělké říčky, jejíž teplota byla příhodná ke koupání, avšak nevhodná ke schlazení piva. Po dobytí zříceniny hradu Lamberk, jehož nejnámější majitel Jan Sokol z Lamberka využil bojovému řemeslu samotného Jana Žižku, jsme museli projít Údolím strašně žízně. Zajisté Božím přičiněním nás na konci stezky spontánně a nezištně napojila limonádou a zlatavým morkem skupina třebíčských farníků. Odtud už to bylo, co by sedmasedmdesátkrát kamenem dohodil na překrásnou louku, cíl dnešního putování. Po rozbití stanů, Frantově kulinařském zázraku (guláš s toho dne nalezeným kotrčem) a po setmění se oproti

tradičním zvyklostem převrátily role – stezku odvahy připravily pro dospělé jejich ratolesti. Na oheň té noci už nedošlo, neb kromě vytopené brněnské Zvonařky si vydatný liják nalezl i naše souřadnice.

Propršené nedělní ráno, široko daleko žádný kostel, vybíjená v dešti. Do pohorek (některé pravda do sandálů) a na start další etapy nás rozmarné počasí postavilo až v pozdní odpoledne. Po výstupu na místní Kraví horu (pro borce z nížiny úctyhodných 379 m.n.m.) ti senzibilnější z nás cítili dokonale souznění s drahými polovičkami, jež se ve stejnou chvíli nacházely na znojemském Kraváku.

Noční bojovka pro dospělé byla opět v režii organizačně zdatných dětí. S rozluštěním hádanek rozmístěných piráty po okolí by měl potížit i slavný matematik John Nash. Úspěšné tažení pak tatínci mohli oslavit (jak jinak, když byli na Oslavě) vítěznou Metaxou. Postupně se i ti, které následné táborákové pění nezmožilo přímo u ohně, odebrali na kutě do svých stanů, houpací sítě zvané hamaka nebo dokonce pod širák.

Závěrečné ráno se za svitu hřejivých paprsků baběletního slunce neslo v duchu pohody, vydatné snídaně alá zbytky, poslední kávy, poklidného balení včetně záchodového rýče námi přezdívaného „srýč“, úklidu tábořiště a finální společné fotografie. Na zpáteční cestě do Znojma jsme si ještě dopřáli povyražení v podobě koupání na Dunajovické přehradě.

Speciální poděkování a pomyslný klobouček dolů míří k Ondrovi, kterýžto si letos kromě svých dvou neteří na svá bedra naložil i péči o tři ukrajinské děti (Veroniku, Evelínu a Bohdana). Jsem skálopevně přesvědčen, že to (ale nejen) pro ně byl zážitek, který je na chvíli učinil alespoň o trochu šťastnější.

Za děti a tatínky z Antykoru Dalibor

Ukrajinský farní den

Ukrajinské speciality připravené uprchlíky ubytovanými ve farnosti sv. Kříže. | Foto redakce

25. červen 2022 patřil v dominikánském klášteře a v jeho přilehlých prostorách farníkům a všem dalším dobrovolníkům, kteří se rozhodli pomoci ukrajinským uprchlíkům. Toto horké sobotní odpoledne totiž ukrajinské maminky a babičky, které od května obývají se svými dětmi, vnučkami a vnuky klášter, připravily jako poděkování všem pomocníkům ukrajinské pohostění.

Návštěvníků bylo několik desítek a čekaly na ně plné stoly ukrajinských pochutin a bohatý doprovodný program.

Ve venkovních prostorách mezi klášteřem a farou se vyřádily děti. Tereza Texlová připravila rozličné úkoly, které se přímo

vztahovaly k pohádkám, bajkám nebo pověstem. Každý takový příběh byl ukrajinsko – česky umístěn u celkem 10 stanovišť, které měly na starost malí zpěváci ze scholičky Souhlásky. Děti si tak mohly prakticky vyzkoušet třeba bajku o Lišce a vráně, na základě dalších příběhů tvořily vlašťovky, skákaly panáka nebo skákaly v pytli.

A zatímco ratolesti běhaly venku, v sále kláštera a křížové chodbě se před horkem schovali dospělí. Nechybělo víno, pivo a nealko, ale především obrovské množství rozmanitých tradičních ukrajinských jídel. Polévky boršč a okroška, hlavní jídla jako golubci a vareniky plněné na mnoho způsobů, kyjenský řízek, pampušky a holodce, kručenyky a banuš. Zkrátka téměř vše z ukrajinských národních jídel, jejichž základem často bývá kopr, houby, zelí, smetana, řepa, nudlové těsto, ryby a vepřové maso. Hostitelé nezapomněli ani na sladkou tečku – různé dezerty ze zakyasané smetany se spoustou ovoce, zmrzlinu a palačinky nasladko (mlynce). V přízemí kláštera byla opravdu velmi rušno. Lidé všech věkových kategorií postávali či posedávali s plnými talířky v rukou a v družném rozhovoru s novými ukrajinskými přáteli.

Později odpoledne se pak v křížové chodbě uskutečnil malý koncert skupiny Minima, kterou na klavír doprovázel Domi-

nik Bláha. Tato skupina maminek už má na repertoáru i několik lidových ukrajinských písní, které sklídily obrovský aplaus.

Den se pomalu překulil k večeru a to byl čas na slavnostní losování tomboly – všechny děti, které se zúčastnily programu, tak měly možnost vyhrát různé ceny jako pastelky, omalovánky, knížky a další drobné hračky. Losování se zodpovědně ujala Eva Gregorová a radost vítězů byla opravdu veliká.

Všechny dobroty, které byly přichystané na slavnostně prostřených tabulích, s postupujícím odpolednem mizely v žaludcích proudících návštěvníků. Čas večere se proto odehrál v rajském dvoře, kde zkušený grillman Václav Lazárek rozpálil gril a ten, kdo neměl stále dost, mohl vychutnat výborně naložené grilované maso.

Byl to zkrátka den jako korálek. Příjemná atmosféra se linula celým odpolednem, ozýval se smích, dětské výskání a všudypřítomný ukrajinsko-český hovor. Často se ozývala slova díky a vděku za nabídnutou pomoc, zároveň se nově utvořená přátelství potvrzovala plánováním dalších společných akcí. Velké díky tedy patří všem organizátorům akce, všem vynikajícím ukrajinským „kuchařkám“, které připravily pohostění, a především všem návštěvníkům a dobrovolníkům – bylo to odpoledne pro ně jako velké poděkování za to, že se nebáli v kritické chvíli nabídnout pomocnou ruku.

Petra Bláhová

Orelský příměstský tábor

Díky intenzivní přípravě mohli naši táborová vedoucí přivítat v pondělí 1.8.2022 ráno na loucké faře 18 přihlášených dětí (13 českých a 5 ukrajinských ve věku 5-10 let) s jejich doprovodem a zahájit tak náš první příměstský tábor. Po seznámení se, ať už vzájemném, tak s obvyklým programem a přichystanou celotáborovou hrou "Z říše pohádek", se pustily tři skupinky dětí do plnění soutěžních úkolů. Za každý úkol zís-

kávaly podle pořadí několik poztvářených perel princezny Klárky, aby mohly na konci tábora zjistit, jak byly celkově úspěšné, a navrátit perly panovníkovi pohádkového království, který je bohatě odměnil. Během pěti opravdu bohatých dnů je provázely pohádkové příběhy a postavy jako Červená Karkulka, Ježibaba z perníkové chaloupky, Sněhurka, Popelka, skřítkové, drak...

Kromě soutěží bylo pro děti připraveno plno tvůrčích činností (jako zdobené orelských táborových triček), výlet vláčkem do centra města, prohlídka interaktivní výstavy Trnkova zahrada v nedalekém Louckém klášteře, vodní osvěžení v nafukovacích bazénech, sportovní odpoledne, skákací hrad a další.

Konečný výsledek táborové hry byl velmi vyrovnaný, a proto si zasloužily

všechny děti velké poděkování a pochvalu od pana krále za pomoc. Odnesly si od něj děkovnou listinu s památnou společnou fotografií a balíčkem dárků.

Doufáme, že jsme si vyložili správně nadšení dětí a spokojenost jejich rodičů a že můžeme prohlásit, že se nám všem společně letošní první ročník příměstského tábora moc povedl. Jsme vděční vedoucím i podvedoucím za skvělou přípravu a intenzivní práci pět dní v kuse, dalším "neviditelným" pomocníkům s přípravou her, odměn... a v neposlední řadě i s úklidem, také farnosti Znojmo-Louka za poskytnutí fary. Také děkujeme Městu Znojmu za pro fungování tábora významnou finanční podporu. Tábor považujeme i za velmi cennou zkušenost s jinou formou práce s dětmi a spolupráce v naší jednotě.

I přes náročnost a závěrečnou únavu věříme, že s další lidskou podporou a Božím požehnáním se nejednalo o náš první a poslední příměstský tábor.

Lucie Kosíková Weissová

Do Znojma dorazily andělské zvony

Objednáte-li si v dnešní době nějaké zboží, přijde vám obvykle několik e-mailů a SMS zpráv o doručení objednávky, o expedici zásilky, předání zboží dopravci a předpokládaném datu doručení, a nakonec vám zavolá kurýr, v kterou že hodinu k vám očekávané zboží dorazí. Pokud si objednáte nové kostelní zvony, probíhá doručení o poznání jinak...

Jednoho dne ráno vám zavolá řidič expediční firmy, že stojí ve Znojmě a kdeže má náklad složit. Začíná improvizace. V kalendáři stojí datum 4. srpna 2022. Zvony jsme ale očekávali až za týden a plánovali jsme, že je rovnou vystavíme v kostele. Jenže do kostela je to 5 schodů, autojeřáb tak rychle neseženeme a navíc stojí před vchodem zaparkovaná auta. Usuzujeme, že jedinou možností je složení zvonů ve farním dvoře. S manipulačním vozíkem a přivolanou pomocí to nakonec jde celkem snadno.

Předávací protokol je podepsán. Následuje první seznamování. Poprvé vidíme nové zvony vylouplé z hliněné formy. Bronz se krásně leskne. Místy ještě špiní grafit, který odděloval jednotlivé části formy. Výrazné reliéfy a nápisy dělají zvony jednoznačně identifikovatelné. Hrubý nelesštěný povrch vypovídá o místě jejich původu v Německu, kde místní tradice velí ponechat zvonům drsnou podobu kovového odlitku. Místy jsou dokonce znát i otisky šablony, která vykrucovala zvonovou formu.

Radost z výjimečného a také neočekávaného setkání záhy střídá starost, jak zabezpečit přemístění zvonů do kostela a jejich důstojné prezentování. Je potřeba vyřídit zábor parkoviště, domluvit autojeřáb, dovézt manipulační vozík, zajistit ochranu kostelní dlažby... Naštěstí z posledního svěcení zvonů u Svatého Mikuláše se dochovala dřevěná stolička, na kterou je možné zavěsit alespoň největší zvon. Příležitost poklepání dřevěným kladívkem udělá jistě radost nejen dětem. Kovovým klepadlem zatím ne, protože řádné rozeznění zvonů je možné provést až po jejich požehnání. Tak si to žádá obyčej.

Jedna výjimka však existuje: kolaudace zvonů, která je podmínkou pro jejich řádné převzetí. Že jste netušili, že i zvony se kolaudují? A co že to ta kolaudace vlastně je? Pro nezavěšeného pozorovatele to vypadá trochu jako vyšetření u doktora. Než však přijede specialista se záhadným označením diecézního kampanolog, je potřeba provizorně na lešenářské kozy zavěsit i dva menší zvony. Pan Petr Janda z Brna (neplést si se známým zpěvákem stejného jména) vytahuje z kufříku zvláštní kovové nástroje, které přikládá na různá místa na těle zvonu. Jedná se o speciální dotekové ladičky, kterými se měří akustická frekvence, tedy tón a jeho odchylka. A není to jen jeden tón! Zvon totiž vydává tón i několik desítek. V protokolu se pak píše o tónu nárazovém,

ale také o horní a spodní oktávě, primě, tercii, kvintě, či dokonce o jakési duodecimě a superoktávě. Nakonec se ještě změří délka vyznívání.

Abyste bylo možné vydat konečný verdikt, je potřeba nějaký fóršrift a tím je kolaudační směrnice, která stanovuje povolené akustické odchylky a další požadavky. Ortel zní pro zvony velmi dobře. Jsou hodnoceny jako zdařilé, s dlouhým vyzníváním tónu a s velmi

dobrou rezonancí. Zvony normu splňují. Nastává úleva! Pokud by zvon nevyhověl, čekala by ho reklamace. Což znamená jeho rozbití a nové odlití. Celá zdlouhavá práce od začátku a také nové čekání. Zvon musí být zkrátka už před výrobou formy správně propočítán, aby po ulití měl přesně požadovaný tón. A to zvonář Rudolf Perner, který zvony v Pasově odléval, zkrátka umí. Aby ne, když zvonářská tradice se v jejich rodině dědí již víc jak 300 let. Mnoho generací Pernerových předků odlévalo zvony v Plzni a Českých Budějovicích, než byla po válce jejich rodina vysídlena. Dnes je možné po odlití zvonů provádět částečné jejich doladění. To potkalo i naše zvony. Pokud budete mít odvahu si sáhnout na jejich vnitřní stěnu, nahmatáte jemné vlnky, které zde zanechalo frézování na speciálním soustruhu (karuselu).

A jak vlastně celý příběh pořízení nových zvonů začal? Po poslední rekvizici v roce 1942 se u kostela sv. Kříže ze souboru 4 zvonů zachoval pouze jediný, a sice zvon Dominik ulitý roku 1780 znojemským zvonářem Janem Jiřím Scheichelem. O pořízení nových zvonů se uvažovalo už dříve, chyběly ale peníze, které byly potřeba jinde. Až v roce 2020 získala farnost účelový dar na zhotovení nových zvonů od znojemské firmy Elektrokov. Ta prostředky v dalších letech ještě navyšovala. Bylo proto rozhodnuto, že se zvonový soubor doplní na původní počet 4 zvonů. A protože se blížil rok 2022, bylo ujednáno, že se zvony pořídí k 300. výročí obrazu Panny Marie Znojemské, které se bude v tomto roce připomínat.

Byla oslovena zvonárna Rudolfa Pernera, která před lety odlévala zvony ke kostelu sv. Mikuláše. Předložené dvě nabídky zahrnovaly zvony větší (f1, a1, c2) a menší (a1, c2, d2). S objednávkou se otálelo, přišla materiálová krize a cena bronzů se vyšplhala téměř na dvojnásobek. Přistoupilo se proto k objednání zvonů menších. V lednu 2022 byla se zvonárnou uzavřena smlouva na dodání 3 zvonů s příslušenstvím v celkové hodnotě 1,9 mil. Kč.

A proč se vlastně nové zvony pořizují? Nestačí jen jeden, který každý den osaměle

Nové zvony složené na farním dvoře. | Foto red

vyzvání? K velkému farnímu kostelu jedno-duše více zvonů patří. Zajišťují větší pestrost, umožňují určit účel vyzvánění a odlišit všední a nedělní zvonění. Nové zvony budou společně se stávajícím umožňovat hned několik kombinací společného vyzvánění. Navíc jsou navrženy tak, aby ladily se zvony u kostela sv. Mikuláše, s nimiž se budou dostávat do souzvuku.

Nakonec bylo potřeba ještě rozhodnout o výzdobě zvonů. Ta byla zadána umělecké dílně Všechny svatých z Brna, která navrhla, aby se na každém zvonu nacházely vzájemně související obrazy z dějin spásy. Umělci vymodelovali 6 reliéfů z včelího vosku, které následně v pasovské zvonárně nalepili na hliněný falešný zvon a doplnili nápisy. Vosk se při sušení formy roztavil a falešný zvon se posléze rozbil, aby uvolnil místo pro nalití zvonoviny.

Nové zvony můžeme nazývat andělské, protože všechny propojují biblické scény, u nichž asistují andělé jako Boží poslové. Zvony budou mít podobně jako andělé za úkol oznamovat biblickou radostnou zvěst, že Bůh se stal člověkem, aby s námi žil náš život, že přemohl smrt, aby nás před smrtí zachránil, a vyzývat nás, abychom se nebáli vydat na cestu s ním a tuto radostnou zprávu hlásali dál. V době plné nejistot a strachů k nám budou nové zvony promlouvat jasným Božím slovem tlumočeným anděly: Neboj se!

Dva menší zvony byly odlité 13. dubna, zvon Vzkříšení pak 13. května. (Reportáž z lití jste si mohli přečíst v minulém čísle zpravodaje.) Slavnostní žehnání zvonů proběhne 15. října 2022. Poté bude zvony čekat vytažení na věž, kde budou zavěšeny ve staré barokní dubové stoličce z roku 1780. Firma Rudolfa Pernera ke zvonům dodá kovaná srdce, dubové hlavy, ložiska a nový elektrický pohon v podobě moderních lineárních motorů. Nové příslušenství dostane také starý zvon Dominik. První vyzvánění nových zvonů je prozatím plánováno na druhou polovinu listopadu, kdy uplyne 300 let od prohlášení milostného mariánského obrazu.

ZVON JOSEF

váha: 257 kg

tón: d2

průměr: 72,5 cm

datum lití: 13. dubna 2022

vyobrazení:

Sen sv. Josefa: Anděl se ve snu zjevuje Josefovi a vyzývá ho, aby se nebál oženit s Marií, která čeká cizí dítě, protože jeho otcem je sám Bůh.

Nápis zaznamenává andělova slova: **"Josefe, neboj se vzít Marii k sobě."** (Mt 1,20)

Útěk do Egypta: Josefovi se zjevuje anděl ve snu ještě jednou, aby ho varoval před Herodem, který chce zabít malého Ježíše. Na jeho pokyn Josef s rodinou prchá do Egypta, aby zachránil dítě. Reliéf byl tvořen v únoru 2022, v době, kdy jiné rodiny utíkaly před dnešními Herody z Ukrajiny, aby ochránili své děti i sebe.

symbolika:

Sv. Josef je mužem velké odvahy a podle tradice také patronem dobré smrti. Jemu zasvěcený zvon nás bude vyzývat, abychom se nebáli přijímat Boží výzvy. Zvon bude využíván především k večernímu vyzvánění a při pohřbech, kdy bude prosit za naše zemřelé. Jeho hlas bude rovněž prosbou za mír a pokoj, aby se všichni uprchlíci mohli šťastně vrátit do svých domovů.

ZVON MARIE

váha: 372 kg

tón: c2

průměr: 87 cm

datum lití: 13. dubna 2022

vyobrazení:

Zvěstování Panně Marii: Anděl Gabriel se zjevuje Marii, aby jí oznámil narození Ježíše, Božího Syna. Marie je zahalena svitkem symbolizujícím Slovo, které se stalo tělem. Drží klubko, které značí, že je v ní upředen nový život

Nápis zaznamenává andělova slova: **"Neboj se, Maria, počneš a porodíš syna."** (Lk 1,31)

Svatba v Káni: Maria asistuje u prvního Ježíšova zázraku. Na svatbě, na kterou byli společně pozváni, diskrétně svého syna upozorňuje, že hostitelům došlo víno. Ten následně proměňuje vodu v šesti velkých nádob ve výborné víno. Maria se nejen u Ježíše přimlouvá, ale dává nám dobrou radu: "Udělejte všechno, co vám (Ježíš) řekne!" Scéna odkazuje ke zdejšímu obrazu Panny Marie Znojenské uctívané jako Pomocnice křesťanů.

symbolika:

Zvon bude používán zejména k polednímu vyzvánění, kdy nás bude vybízet k modlitbě Anděl Páně, která nám připomíná, že Bůh se pro nás stal člověkem. Jeho hlas bude i prosbou k Ježíšově Matce o přimlouvku u jejího Syna.

ZVON VZKŘÍŠENÍ (JEŽÍŠ)

váha: 543 kg

tón: a1

průměr: 92 cm

datum lití: 13. května 2022

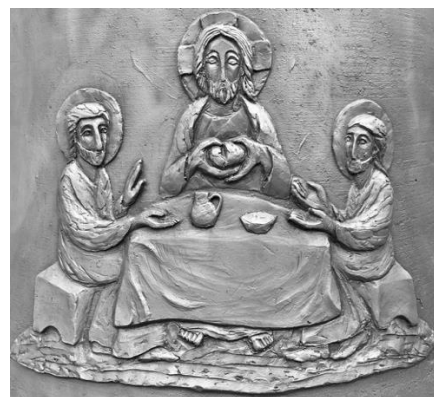
vyobrazení:

Prázdný hrob: Anděl ukazuje prázdný hrob s pruhem plátna, ve kterém byl Ježíš po ukřížování uložen a z kterého vstal z mrtvých.

Nápis zaznamenává andělova slova pronesená k ženám: **"Nebojte se, Ježíš byl vzkříšen."** (Mt 28,6)

Večeře v Emauzích: Po svém vzkříšení se Ježíš připojuje ke dvěma učedníkům putujícím do vesnice Emauzy a vysvětluje jim smysl svého utrpení. Oni ho pozvou k sobě a poznají ho teprve při společné večeři, když láme chléb.

symbolika:

Tento zvon bude využíván především o nedělích, kdy bude hlásat, že Ježíš žije, vstal z mrtvých a zve nás ke společné hostině (eucharistii), při které se s ním můžeme setkat jako učedníci v Emauzích.

Finanční dar na nové zvony můžete zaslat bankovním převodem na účet farnosti sv. Kříže:

3879511349/0800

Před 200 roky se narodil „neúspěšný“ znojemský učitel Řehoř Mendel

Po absolvování studií v Opavě byl Mendel v roce 1843 přijat jako novic do Augustiniánského opatství v Brně. O necelé čtyři roky později byl vysvěcen na kněze v kostele sv. Michala a začal působit na starobrněnské faře, ke které náležela dnešní nemocnice U svaté Anny na Pekařské ulici. V nemocnici Mendel sloužil jako duchovní a pečoval o nemocné. Tohle období však nebylo v Mendelově životě tím nejšťastnějším. Práce v nemocnici ho velmi vyčerpávala a v lednu 1848 onemocněl. Ve stejném roce dokončil studium teologie, a proto jej o rok později opat Napp posílá na požádání Znojemské obecní rady na nově vzniklé vyšší gymnázium ve Znojmě.

Pan učitel Mendel a Znojmo

Na přelomu září a října byl Mendel požádán, aby na gymnáziu ve Znojmě nastoupil jako suplent. Pro funkci učitele totiž neměl požadované vzdělání, neboť všichni pedagogové tehdy museli složit zkoušku způsobilosti ve Vídni. Přesto se v učení velmi osvědčil. Mendel byl mezi studenty velmi oblíbený a práci vykonával opravdu svědomitě. Ostatní učitelé obdivovali jeho řečnické schopnosti a rozhodnutí se neustále zlepšovat v učitelské profesi. Na gymnáziu učil v nižších třídách matematiku a řečtinu. Hned v prvním školním roce se Mendel prokázal jako schopný učitel s pedagogickým nadáním. Ředitel gymnázia Augustin Spallek ho proto přihlásil k uči-

telské zkoušce ve Vídni, aby mohl na gymnáziu pokračovat jako plnohodnotný pedagog.

Přes překážky ke hvězdám

Po prvním školním roce se Mendel pokusil složit zkoušku z přírodních věd na Vídeňské univerzitě. Materiály ke zkoušce studoval několik měsíců, u zkoušky nakonec ale v srpnu roku 1850 neuspěl. Pro Mendela byla tato skutečnost zklamáním, ale byl odhodlán v profesi pokračovat. V roce 1851 se, opět jako suplent, osvědčil při přednáškách na Technickém učilišti v Brně. Do Vídně se ale přeci jen vrátil.

V roce 1851 mu opat Napp zajistil finanční podporu a Mendel zde tak mohl začít opět studovat. Byla to právě Vídeňská univerzita, kde při studiu přírodních věd poprvé přišel na myšlenku křížení rostlin. Po dvou letech studia se znovu pokoušel o učitelskou zkoušku, nakonec od ní, zřejmě kvůli nemoci, odstoupil. Po absolvování studia ve Vídni se Mendel vrátil do Brna, kde v roce 1854 nastoupil opět jako suplující učitel fyziky a přírodovědy. Současně se ale začal intenzivně věnovat křížení rostlin v zahradě augustiniánského opatství, do jehož čela byl o čtrnáct let později zvolen. Možná by se tak vůbec nestalo, kdyby ve zkoušce ve Vídni uspěl a zůstal ve Znojmě učitelem.

Zdroj: www.mendelje.cz

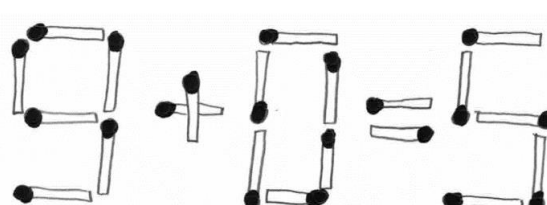
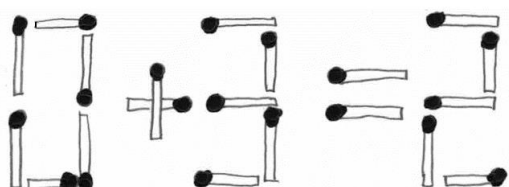
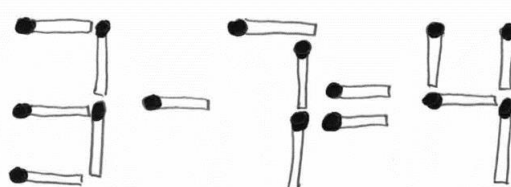
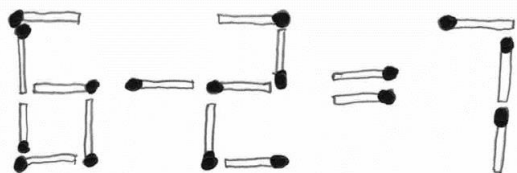
První polovina 19. století se pomalu chýlí ke konci. Píše se rok 1849 a ve Znojmě vzniká vyšší gymnázium za podpory Vídeňského ministerstva kultury a vyučování. Augustiniánský opat Napp tehdy zastával funkci ředitele gymnaziálních studií na Moravě, a tak ho Znojemská obecní rada požádala o pedagogickou výpomoc. Jako vhodný kandidát se pro Znojmo jevil právě Mendel.

FARNÍ HŘIŠTĚ

Milí čtenáři!

Začíná nám škola, brzo začne topná sezona, tak proč si trochu nepohrát se sirkami a nezahřát své mozkové závity? Přemístěte vždy jednu sirku v rovnici tak, aby dávala smysl. Přemísťování zapálených sirek do stohu zakázáno!

Vaši PaKLíci

Jdeme do toho!

Se začátkem nového školního roku se nám, rodičům, roztáčí manažersky a logisticky náročné období. Letos navíc řešíme ceny energií a potravin. Do toho vstupují zprávy z Ukrajiny a to ještě nevíme, jak do tohoto

období zasáhne covid. Když jsme uvažovali, jestli se letos pustit do misijního jarmarku, uvědomili jsme si, jak je doba těžká a jak špatné podmínky k tomu jsou. Na miskou vah jsme ale dali jeden fakt, že to všechno, co prožíváme my a je to pro nás nelehké, prožívají v obdobích, intenzivněji a v mnohem horších podmínkách lidé z afrických zemí a Oceánie. Jdeme do toho!

Rádi bychom i letos přispěli dětem na potraviny, vzdělávací potřeby, školné či zdravotní péči uspořádáním **misijního jarmarku** a zasláním výtěžku na účet Papežských misijních děl. S pokorou a očekáváním budeme vzhlížet k první neděli adventní a dá-li Bůh, sejdem se na jarmarku. Tradičně se bude prodávat u Kříže po obou ranních nedělních mších a u Mikuláše před a po mši v 9 hodin. Pokud to všechno ne-

vykoupíte, loucká farnost přislíbila doplnit nějaké zásoby a stánek bude i v Louce před druhým adventním koncertem.

Doufejme, že se tento společný projekt maminek všech znojemských farností bude moci uskutečnit, i když třeba nevynese tolik, co v uplynulých letech. Pokud můžete a chcete se připojit výrobky, či nákupem, budeme rádi. Před Vánoci přijdou nejvíce vhod drobné dárečky, ozdoby na stromček, cukroví nebo perníčky a jiné pochutiny. **Svoje výrobky prosím přineste v pátek 25.11. v 17:30 do zповědní kaple u Kříže.** Sledujte plakátky. Už teď se těšíme na tvoření, setkávání a darování.

Tým kolem misijního jarmarku

Strom splněných přání „našim“ farním ukrajinským dětem

Řeknete si, co to má znamenat? Přece víme, co si přejí nejvíc. Být doma, se svojí rodinou, i s tátou a žít v klidu a míru. To jim nikdo z nás nemůže bohužel splnit, ačkoliv jim to moc přejeme a vyprošujeme. Pro tyto děti budou letos Vánoce plné smíšených pocitů. Budou je trávit úplně jinak, než jak byly zvyklé a jak by si přály. Pořád jsou to ale děti a mají i svá hmotná přání, která bychom jim mohli pomoci splnit. Žijí tu s námi už půl roku, maminky jako my, děti, jako ty naše. Pojďme jim udělat radost. Vznikl ná-

pad, že vytvoříme strom splněných přání. Něco podobného funguje v rámci města Znojma, kdy je možné koupit dárek konkrétnímu dítěti z dětského domova nebo z Domova pro matky v tísni. My bychom se inspirovali v rámci našich farností a udělali takový strom splněných přání pro děti maminek z dominikánského kláštera a fary. Jak to funguje? Ukrajinské maminky napíší se svými dětmi dopis, co by si na Vánoce přály mít pod stromčkem, připojí křestní jméno a věk dítěte, dají do připravené

obálku a odevzdají realizačnímu týmu. Kdo bude mít zájem a možnosti, přijde si pro obálku, koupí dárek, pěkně ho zabalí a přinese jej na smluvené místo. Předání dárků ještě upřesníme. Konkrétní informace se ještě dozvíte na plakátku.

*„Všechno, co jsi někomu dal,
se ti vrátí rozmnožené“*

Gabriela Lazárková

Pouť do Lechovic k prameni živé vody

Na pouť do lechovického kostela a ke studánce se nás rozjelo 14 farníků, co se setkáváme pravidelně jedenkrát za 14 dní vždy v pondělí na faře u sv. Kříže a společně pod vedením Sr. Viannei rozjímáme nad Písmem svatým. Na pondělí "stretka" (jak s oblibou říkáme podle naší slovenské sestřičky) se velmi těšíme. Odpočineme si tu na nějaký čas od svých každodenních povinností a posílíme se na duchu. Při zamýšlení se nad biblickými texty v meditaci nasloucháme svému nitru a pak si navzájem sdělujeme, co se nás z textů zrovna dotklo, co nás oslovilo. Je to vlastně takové velké dobrodružství, neboť nikdy nevíme, co nám zrovna Duch Svatý napoví. Je krásné, že se navzájem obohacujeme a podporujeme na našich životních cestách. Cítím díky společenství, že každý máme rozličné dary a díky tomu si můžeme být vzájemně nápomocni, neboť na nějakou naši obtíž může mít někdo druhý úplně jiný vhled. Je to jako bychom byli všichni součástí jednoho velkého koláče a každý z nás zastupoval ten jeden díl, ale teprve když se spojíme dohromady, je z toho celek.

Proto jsme i nadšeně přivítali pozvání paní Marušky Rosecké do Lechovic k návštěvě poutního kostela a jeho okolí, abychom tak mohli naše sdílení spojit s putováním. Tak jsme se jednoho zářijového dne rozjeli auty k lechovickému kostelu Navštívení Panny Marie. Před barokním kostelem, který je obklopený krásnými starými stromy a zámeckým parkem, na nás čekal pan Josef Vrána z Vitonic. Po společné modlitbě k Panně Marii jsme se zaposlouchali do vyprávění o historii tohoto poutního kostela, která souvisí zejména se sochou Panny Marie, která je tu vsazená nad oltářem v životní velikosti. Díky ní sem v 18. století putovalo až 15 000 poutníků z celé Moravy a Rakouska. A teď tu i my předkládáme Panně Marii Dobré pastýřce, jak je tu také ztvárněna, všechny naše velké prosby a díky. Naši návštěvu ukončuje pan Vrána zpěvem gregoriánského chorálu. S nádherným zážitkem odcházíme ke studánce, u které kdysi socha Panny Marie stála.

Byl to zvláštní pocit, být u tak posvátného místa. Přestože nedaleko odtud jezdí auta jedno za druhým, tady je klid. Pan

Vrána nám otvírá vrátka ke studánce, kterou nedávno za pomoci několika dobrovolníků a pod vedením děkana Jindřicha Bartoše očistili a opravili. S úctou vychutnáváme každý doušek této pramenité vody a načerpáváme její léčivou sílu. Uvědomujeme si, že jediným pramenem pro nás je Ježíš Kristus a my právě při společných setkáních nad Písmem máme z čeho čerpat. Poté přecházíme k zámečku, který je v současné době v rekonstrukci. Kdysi sloužil jako letní rezidence louckých premonstrátů. Odcházíme zámeckou zahradou do sklípku, abychom zde mohli společně posedět a pokračovat ve sdílení při bohatém občerstvení, které jsme společně připravili. Ve večerních hodinách se loučíme a rozjíždíme do svých domovů.

Pokud byste chtěli i vy přijít mezi nás, naše biblické "stretko" je pro každého otevřené. Budeme se na vás těšit každé druhé pondělí v 18.45 hod. na faře u sv. Kříže.

Marie Ševčíková

Osobní setkání s utrpením Ukrajiny

Přinášíme rozhovor se znojemským pravoslavným knězem Cyrilem Bočkarevem, který se v nedávné době vrátil z ostřelované východní oblasti Ukrajiny.

Otče, kde jste byl a jak to tam vypadá?

Byl jsem v ostřelovaném Charkově a vesnicích směrem na Izjum. V místech každodenního dělostřeleckého ostřelování. Kupodivu spousta obyvatel v těchto obcích se odmítla evakuovat a snaží se žít normální život, často bez pitné vody, elektřiny, bez možnosti nákupu potravin a při dlouhodobých pobytech ve sklepeních. Pokud je bombardování nepřetržitě několik dnů, tak lidé vyběhají ze sklepa, motykou odsekávají drny trávy a opět zabíhají do sklepa, tím se živí a krmí své děti.

Jaká byla vaše činnost na bojové linii?

Nebyl jsem přímo na bojové linii, tam nikoho kromě armády a vojenských kaplanů nepouští, ale byl jsem v druhé linii, kde již není přímé bojové střetnutí, pouze dělostřelecké odstřelování.

Služba tam byla převážně traumatická, každodenní pohřby civilních obětí války a vojáků ukrajinské armády a dlouhotrvající panychidy za zesnulé. Kupodivu výjimkou nebyly ani svatby. Přijíždělo k nám mnoho vojáků z bojiště, kteří byli s manželkami oddáni na úřadě, ale v momentě smrtelné hrozby si uvědomili, že jejich manželský stav je bezbožný a nepožehnaný, a tak se to snaží dát do pořádku. Také jsme rozvaželi potraviny a oděv a konali služby pro běžence nebo v částečně evakuovaných obcích.

Jak vypadala bohoslužba v takové osvobozené, ale ještě ostřelované vesničce?

Pokud tam byl chrám, tak jsme sloužili v něm, pokud byl zničený, tak jsme sloužili v opuštěném domě. Na bohoslužbu někdy přišly třeba jen dvě babičky, jindy téměř všichni žijící v té obci. Vzpomínám na jednu babičku, která přišla na bohoslužbu, z paty, boku a ramene jí trčely střepiny, které jí doktoři nemohli kvůli lékařským komplikacím hned vyndat. Modlila se s ostatními a kdyby to člověk nevěděl, tak na ní ani nepoznal, jakou bolestí trpí.

Co na vás nejvíce zapůsobilo?

Myslíte citově? To bylo mnoho věcí. Například když přivázeli do vsi tělo padlého vojáka, celá vesnice, tisíc lidí vyšlo na cestu vítat svého hrdinu, všichni si klekli na krajnici, zpívali církevní hymnus „Svatý Bože, Svatý silný, Svatý Nesmrtelný, smiluj se nad námi“ a hymnu Ukrajiny.

Co jste pociťoval v místech, kde hrozila smrt?

Nic, žádné emoce, žádný strach. Spíše se

mysl soustředovala na praktické věci. Při ostřelování se člověk snaží jednat rychle a tak, aby nikoho neohrozil. Když jste v úkrytu a bomba vybuchne přímo nad vámi, tak se jen podíváte na strop, jestli nepadá. V takových momentech jsem neměl žádné emoce, ani jsem to u nikoho jiného nezpozoroval.

Otče, vždyť máte čtyři děti, co kdyby se vám něco stalo, myslíte na to?

Ano, právě proto jsem tam jel. Děti povyroستou a zeptají se mě: „Táto, když morder vypaloval města a zabíjel lidi, co jsi dělal ty? Táto, co jsi dělal, když děti a maminky umíraly pod zavalenými domy v ohni a kouři a hrdinové šli dobrovolně bránit svou vlast a Evropu proti orkům, co jsi dělal ty?“ Co bych jim pak odpověděl..., že jsem seděl doma, protože se mě to netýká, nebo že to není můj problém?!

Šel byste bojovat?

Samozřejmě, hned v prvních dnech jsem se hlásil do mezinárodního legiónu, vyplnil jsem všechny potřebné dokumenty a byl jsem připraven bojovat a položit svůj život za své bratry v Kristu a za svobodu zákeřně napadené země. Bůh však rozhodl jinak, k mobilizaci lidí mého věku nedošlo a potřebnou vojenskou specializaci, kterou Ozbrojené síly Ukrajiny potřebují, nemám, proto jsem se podle svých možností snažil pomoci aspoň v humanitární sféře a modlitbou.

A co pravidlo, že kněz by neměl brát do rukou zbraň?

Ano, pokud bych bojoval, bez ohledu na to, že se jednalo o obrannou válku, v případě že bych přežil, bych samozřejmě již nemohl vykonávat duchovní službu na kněžské úrovni. Byl jsem připraven obětovat svůj život na poli boje, ale Hospodin mi zjevně určil jinou cestu, nedovolil mi, abych vstoupil do řad Ozbrojených sil Ukrajiny, i když jsem to chtěl a byl připraven přijmout takový kříž, ale vedl mě jinou cestou, zachoval mě pro duchovenskou činnost, výchovu svých dětí a článek s vaší redakcí.

Otče, vím, že jste také přijali válečné běženec. Jaké to bylo, žít v nevelkém domě s dvaceti dalšími lidmi?

První běželec bylo miminko. Zazvonila u nás ukrajinská žena a řekla mi: „Otče, dozvěděla jsem se, že vaše žena kojí, proto vám dávám svého malého měsíčního Dimu, já se musím vrátit na Ukrajinu pro svoje další dvě děti.“ A odešla. Rozhovor ve dveřích trval minutu. Vzal jsem miminko, přinesl manželce a říkám jí: „Mátuško, podívej,

Otec Cyril Bočkarev s ukrajinským vojenským kaplanem. | Foto archiv respondenta

koho nám Pán Bůh přivedl.“ Žena se zasmála, přijala ho a začala se o něj starat stejně jako o své miminko. Zhruba po týdně k nám přijeli 4 rodiny z Kyjeva, každá z rodin se rozmístila v jednom pokoji i my se ženou a čtyřmi dětmi jsme měli také jeden pokoj. Po osvobození Kyjevského kraje se všichni vrátili na Ukrajinu.

Co vlastně Putin chce?

Abych mohl vysvětlit co chce, musím nejdříve říci, co chtěl, neboť to se mu Sláva Bohu nepodařilo a nyní je jeho chtění a konání omezeno reálnými možnostmi.

Putin chtěl během 3 dnů obsadit Kyjev, ustanovit tam loutkovou vládu, sestavit novou vládu z kolaborantů a podepsat s nimi mírovou dohodu o vzájemné spolupráci a pomoci. Prakticky by to znamenalo konec Ukrajinské nezávislosti a svobody.

Nyní chce bez ohledu na lidské ztráty a oběti, udržet obsazená území na východě a jihu Ukrajiny. Doobsadit celý Doněcký kraj, aby mohl před svým lektorátem slavnostně vyhlásit osvobození Doněcka od ukrajinské fašistické okupace. Odstřelováním civilních objektů, hrozbou havárie na atomové elektrárně, terorem a genocidou v okupovaných oblastech se snaží přinutit Ukrajinu k zastavení osvobozování svého území a ke kapitulaci. Pod záminkou jednání o míru a zastavení násilí, snahou o odvrácení hrozby obilné a energetické krize ve světě a v neposlední řadě i vyhrožováním použitím jaderné zbraně, tlačí Rusko na západní země, aby mu pomohly zkrotit zdivočelou Ukrajinu a zastavit její kontránstup na okupovaná území a zakonzervovat daný stav.

Na co nyní nejvíce vzpomínáte?

Na lidi, s kterými jsem se setkal a nyní již padli nebo jsou zraněni. Na vojenského kaplana, s kterým jsem na fotografii, těsně před jeho odjezdem na přední linii, nyní je se zraněními v nemocnici a na všechny, kdo

byli ve chvíli výbuchu v jeho blízkosti a zahynuli. Na veliký starobylý chrám v Charkově, kde jsme sloužili před několika týdny svatou liturgii, nyní jej zasáhla raketa a je silně poškozený.

Myslím na nešťastné lidi v okupovaných oblastech a na zajaté vojáky, které ra-

šisti mučí. Myslím na to nesmírné utrpení, kterým musí Ukrajina projít.

Máte i nějakou veselou příhodu?

Ano, například při bohoslužbě v ostřelovaném Charkově jsem v chrámu konal velké okouřování a jednomu z přítomných zazvo-

nil telefon a v telefonu jako zvuk ringtónu měl nastavenou sirénu, tak jsem se ho zeptal: „Co, vzdušnej poplach?“ „Ne,“ usmál se muž, „sirénu mám nastavenou, když mi volá tchyně.“

Za rozhovor děkuje Eliška Juráková

Od výstavby zbořené Mariánské kaple uplynulo 200 let

Nevelká empírová kaple Panny Marie Pomocné, která stávala na Mariánském náměstí při ústí Alšovy ulice, byla postavena v roce 1822 manžely Scharfnitzelovými na místě Božích muk z roku 1730. Plány vypracoval krajský stavitel Josef Dámisch. Dne 13. července 1822 byla kaple vysvěcena znojemským děkanem a přímětickým farářem Františkem Kratochvílem.

Dominantou nevelkého interiéru kaple se brzy stal obraz Panny Marie Pomocné od znojemského malíře Antonína Ferenze

ovlivněný předlohou P. Marie Pasovské. Kaple stála původně mezi vinohrady, později ji začaly obklopotvat domy Mariánského náměstí. V roce 1890 kaple přešla do majetku města Znojma, které ji v roce 1923 nechalo kompletně zrekonstruovat a zřídilo v ní památník padlým v 1. světové válce.

Již tehdy vznikl nápad, přemístit tuto sakrální stavbu přibližně o sto metrů jižním směrem po svahu níže, aby nepřekážela nové moderní výstavbě a komunikaci pro rozvíjející se dopravu. Uskutečnění tohoto plánu zamezila 2. světová válka. Problém odstranění kaple znovu vyvstal v roce 1949 při plánované celkové rekonstrukci náměstí. Přesun měl být realizován pomocí ližin, kvůli velké váze však bylo od tohoto plánu ustoupeno. Rozebrání na jednotlivé použitelné části a vystavění přesné kopie kaple zase neprošlo u památkářů.

Kaple se znovu dostala do středu zájmu při plánované výstavbě památníku Rudé armády na tehdejší Stalingradském náměstí. V nové ideologické koncepci náměstí neměl mít sakrální symbol své místo. Na přesunutí kaple, respektive na její zbourání a znovupostavení, bylo vyhrazeno 102.260 Kčs. Kaple však byla nakonec označena za

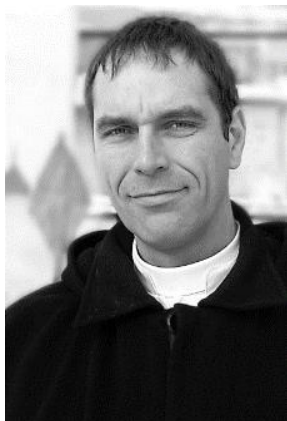
„nijak zvlášť cennou památku, navíc starou pouhých sto dvacet let“. Po rozhodnutí rady Místního národního výboru se urychleně přikročilo k demolicí. Kaple byla zbořena dne 7. června 1952 příslušníky Lidových milicí; materiál byl použit na stavbu kravína v Mašovicích. Obraz P. Marie byl z kaple přenesen do kostela sv. Mikuláše.

Úhledná, slohově čistě empírová kaple o okrouhlém půdorysu (průměr 6,40 m), se sloupovým portálem zdobeným nízkým trojúhelníkovým frontonem a kovanou mříží a s kupolovitou střechou završenou lucernou s patriarchálním křížem.

Dodnes tabulka na domě poblíž místa, kde kaple stávala, připomíná její osud a upozorňuje na body ve vozovce, vyznačující půdorys zaniklé stavby. Opakované revoluční snahy o obnovu této památky, respektive o výstavbu nové kaple nebyly úspěšné. Připomíná je základní kámen umístěný na travnaté ploše u bývalého Německého domu (Domečku).

Zdroj: Jan Kočí: Zaniklé sakrální stavby královského města Znojma a blízkého okolí (2015) a www.znicenekostely.cz

Memoriál otce Jeronýma

Když jsme letos na dovolené projížděli s naším minikaravanem okolo Prahy Nebušic, stavili jsme se u o. Jeronýma na hřbitově. Při modlitbě nám padlo do oka, že to letos bude právě 10 let od chvíle, kdy havaroval při výletě na kole a 14.9.2012 na následky zranění v nemocnici zemřel. Jsem pevně přesvědčen, že v něm máme svatého přímlyvce v nebi, ale nám tu zkrátka chybí. Proto jsme přemýšleli, jak důstojně toto pro nás smutné jubileum připomenout.

Jelikož jsme s o. Jeronýmem nejčastěji jezdili v zimě na chalupu v Krkonoších nebo na podzim na čundr po krásách naší vlasti, uvažovali jsme právě o čundru. Dokonce i poslední naše setkání byl čundr, kdy jsme tenkrát šli přímo z pěší poutě na Velehrad na pouť s Jeronýmem. Pamatuji si, že takhle odlehčený baťoh s výbavou jsem ještě v životě neměl. Dodnes jsem ale za tu příležitost vidět se vděčný, protože 14 dní po našem rozloučení měl onu nehodu... Takže první volba byla čundr. Když si ale člověk vzpomene na své malé hlučné ratolesti, další podobně „vybavené“ rodiny, které by se přidaly, museli jsme tuto myšlenku opustit.

Proto přišel nápad memoriálu – vzpomínkové akce na loučké faře, kde Jeroným po vysvěcení působil jako svým kaplanským místě a kde jsme se poprvé seznámili. Páteční odpoledne jsme začali mši svatou ve farní kapli, kterou sloužil o. Ladislav Bublán. Následovalo opékání špekáčků, od kterých se nás snažily zahnat drobné přehánky. Prvně jsem jako organizátor nadával, že si to Jeroným neumí „zařídít“, ale pak

jsem si vzpomněl, že to bude spíš jeho obvyklé škádlení :-). Další bod programu byla soutěž, kterou jsem nazval Jerryho bedna. Bylo to několik různých dovednostních úkolů s přepravkami od vína, jejímž vrcholem (a to doslova) bylo stavění věže z těchto beden. Účastníci se pilně snažili napříč všemi věkovými kategoriemi, dokonce i o. Marian Husek neodolal a zkusil svou rovnováhu. Rekord Kristýny Kosíkové 13 beden však nepřekonal. Tato napínavá a vrtošivá zábava nás zaujala natolik, že jsme si nakonec museli svítit mobily, protože mezitím padl soumrak. Když už se všichni vystřídali, přesunuli jsme se do fary, kde jsme při dobrém jídle a pití u fotek zavzpomínali na všechny ty hezké chvíle, které jsme s Jeronýmem prožili. I video se promítalo a staré hlášky a historky se oprášily. Na oblíbenou čundrovni karetní hru „Černá svíň“ už bohužel nedošlo, ale snad se najde nějaká další příležitost, kdy si budeme moci Jeronýma připomenout. Jak říkal o. Laďa v kázání – bylo to sice krátké, ale intenzivní. Bohu díky za o. Jeronýma!

PaKLíci

Směřuji k Bohu a On je LÁSKA

Jednoho dne koncem srpna roku 1986 k nám přišel na návštěvu bohoslovec Ivo Valášek. V ten čas se do naší rodiny narodil poslední syn a my jsme pro něj hledali kmotra ke křtu. Můj manžel mně tenkrát řekl, ať si nedělám starosti, že prvního, kdo k nám přijde a projeví o dítě zájem, požádá o kmotrovství. A tak se stal Ivoš křestním kmotrem našeho nejmladšího syna. Vzhledem k jeho kněžskému poslání se vídáme sporadicky, víme však, že na svého kmotřence pamatuje v modlitbě a my na něj též. Ku příležitosti jeho 60. narozenin, které oslavil v tomto roce v dubnu, jsem mu položila několik otázek.

Ivoši, v červnu 1990 jsi byl vysvěcen na kněze. Sděl nám něco bližšího o své cestě, která vedla ke kněžství.

Fakt nevím, jak na tohle hned odpovědět. Bylo to několik věcí, které mě na tuhle ces-

tu nasměrovaly. Především Bůh... Osobně jsem nějak nepočítal, že se tak stane... a pak zázemí – naše máma, babička v Plavči, kmotra, skvělí kněží, farnost u sv. Kříže.

Kdo z lidí Tě na této cestě nejvíce ovlivnil?
Byli to hlavně kaplani v naší farnosti – Pavel Klimovič, Vojtěch Cikrle, Jožka Čermák, Otík Opálka... Díky Bohu za ně a další.

Jak rozhodnutí stát se knězem, přijala Tvá rodina?

Mamka se za to modlila. A pak, když jsem jednou přijel z Brna přes Kostelní Vydří a ukázal přihlášku do semináře, tak mamka řekla, že se včera přestala na ten úmysl modlit...

Studoval jsi během totalitního režimu. Měl jsi nějaké problémy spojené s vírou a tehdejší politikou zřízením?

Díky Bohu – s vírou jsem problémy neměl. A okolnosti za totáče byly jasné. Objevily se námluvy ze strany estébáků a vyhrožování, ale do oprátky jsem jim nevlezl. Ale nejde o žádné hrůznosti.

Máš nějaké životní heslo?

Směřuji k Bohu a On je LÁSKA! Citát z knihy Dokonalá svoboda.

Po vysvěcení jsi odešel do českobudějovické diecéze. Jaké byly Tvoje první začátky?

No, na tohle je také dost těžké stručně odpovědět. Především prostředí Čech je mnohem odlišnější. Ale práce bylo tolik, že jsem o tom neměl čas moc přemýšlet.

Kde všude jsi působil?

Co se týká míst, kde jsem působil, tak to je velký počet farností. Až to někdo bude jednou vypisovat na moje parte, tak si pěkně zadanává. České Budějovice, Trhové Sviny, Soběslav, Jindřichův Hradec – tady jsem měl 14 farností, Nový Rychnov pod Křemešnickem a teď Klobouky u Brna.

V řeholní kongregaci SDB jsi se věnoval na několika místech mládeži. Můžeš nám o tomto působení sdělit něco bližšího?

Veřejný život řeholníků byl v plenkách. Tak začínali i salesiáni v Českých Budějovicích. Práce s mládeží byla velkou prioritou. Hodně mladých bylo v té době pokřtěno, ale většinou nevydrželi. Čtyři roky jsem taky učil na Biskupském gymnáziu. A nebylo výjimkou, že jsem kromě značných povinností ve farnostech učil přes 20 hodin náboženství.

Vím, že jsi rád jezdil na kole. Máš ještě nějaké jiné koníčky?

Kolo zůstalo – stále rád jezdím a chodím na vycházky. Ty jsou pro mě hodně důležité.

V současnosti působíš v brněnské diecézi. Kolik farností máš na starosti?

Jsem nyní v Kloboukách u Brna a k nim patří další 2 farnosti a 2 excurenda. Takže v závěru týdne odsloužím 5 nedělních mší svatých.

Když se ohlédneš za 60 roků svého života, za co jsi Pánu Bohu nejvíce vděčný?

Za co jsem vděčný – že je tak milosrdný!!!

Který svatý je Tvůj oblíbený a obracíš se k němu o pomoc?

Jsem v úctě ke svatým ovlivněn hlavně místem, kde se nacházím – takže vzývám především ty svaté, kteří jsou patroni daného místa. Hodně mě to propojí s místními domácnými farníky.

Máš nějaké oblíbené místo, kam se častěji vracíš?

Dobrá Voda u Nových Hradů, Kostelní Vydří, Hluboké Mašůvky...

Ve farnostech jsi hlásal evangelium a učil. Čemu Tebe naučili farníci?

Ano, to je pro mě hodně důležité – především to, jak mají rádi Pána Boha, jak se zpovídají, jak nesou osobně svůj kříž. A bolí mě, že se mnozí už vůbec nemodlí za svoje nevěřící děcka. Tohle nechápu.

Co bys vzkázal farníkům do své rodné farnosti?

Abychom si nechtěli hrát jen na vlastním pískovišti, a přitom si mysleli, že tak budeme šťastni.

Můžeme se těšit, že Tě uvidíme na slavnosti svěcení tří zvonů 15 října 2022 v našem kostele Nalezení sv. Kříže?

Pokud se nic zvláštního nestane, tak ano. Všem farníkům žehnám!

Ptala se Marie Lazárková

R.D. IVO VALÁŠEK

prožil své dětství a dospívání v dominiánské farnosti sv. Kříže ve Znojmě. 30. června 1990 byl vysvěcen na kněze. Od té doby působil v mnoha farnostech především v jižních Čechách. V současné době je duchovním správcem v Kloboukách u Brna. Patří do celé řady kněží, kteří vyšli z farnosti sv. Kříže ve Znojmě. Letos v dubnu oslavil 60. narozeniny. K těmto kulatinám mu blahopřejeme a vyprošujeme Boží požehnání a ochranu Panny Marie. Zároveň mu také děkujeme za 32 let kněžské služby.

Foto: www.farnostklobouky.cz

Stalo se krátce

Zakončení školního roku u Sv. Kříže

26. června 2022 v 10.00 se v kostele sv. Kříže uskutečnila děkovná bohoslužba za uplynulý školní rok. Mši celeburoval o. Jindřich Bartoš, který dokázal děti zaujmout svým poutavým a laskavým kázáním. O hudební doprovod se postarala dětská scholička Souhlásky. Dětské radostné zpěvy a zářící oči všem ukazovaly nadšení z blížících se prázdnin. Děti zároveň nesly obětí dary a přečetly své vlastní přímlyvy – např. za dobré prožití prázdnin, za rodiče, za ukončení války na Ukrajině.

Pouť v Citonicích

26. června 2022 odpoledne se v Citonicích u rybníka v rámci obnovené pouti ke sv. Janu a Pavlovi uskutečnil koncert scholičky Souhlásky a skupiny Minima. Zpěváci vystoupili na netradičním pódiu – návěsu do dávků, což jen dodalo na dobré náladě. Posluchači si mohli poslechnout písně všech možných žánrů, zároveň si užíli i po vizuální stránce, protože byli svědky výkonů takřka akrobatických – viz foto. Díky otci Marku Coufalovi za pozvání!

Petra Bláhová

Maminky s dětmi vyrazily do Retzu

4. srpna se uskutečnil prázdninový výlet pro maminky s dětmi. Po příjemné cestě vlakem do Retzu a krátkém pobytu na dětském hřišti u domova důchodců jsme se vydali do kopce k větrnému mlýnu. Zde jsme ve stínu mlýnu snědli svačinu a zahráli si hru. V parném počasí přišla vhod zmrzlina na náměstí a po pár hrách v parku už jsme spěchali na vlak, který nás dovezl zpět do Znojma. Děkujeme všem za účast – bylo nás celkem 27 – dětí, maminek a dvě odvažné babičky.

Lucie Zvěřinová

Farní tábor v Dešné

Poslední prázdninový týden patřil farnímu táboru na faře v Dešné. Tentokrát se rozhodl jet i můj osmiletý syn. Odjel v neděli po obědě a vrátil se za týden. Hned druhý den po jeho odjezdu jsem čekala telefonát, že se mu stýská. Nikdo nevolal. Tak jsem ve středu jako řádná hyperprotektivní matka, volala já. Miky Mašek mi řekl, že nikdo nebrečí a všechno je OK.

Za týden v neděli jsem netrpělivě očekávala svého syna a jeho dojmy z tábora. Přijel v novém tričku s nápisem kikitimitikikuriki a na hlavě měl jako čelenku perfektně přídělený kus rozbité rádia. Zaplavila jsem ho deštěm otázek. "Tábor byl super! Proč není delší? Ta čelenka na hlavě je pro komunikaci s mimozemšťany. Nápis na tričku je moje nové jméno! Na táboře byla nejlepší opičí dráha, která vedla blátem a museli jsme se brodit řekou! Jo a chyběla jsi mi jenom trošku." Takže za mě jako za matku, super!!! Organizátorům a realizátorům tábora velké díky. Jeronym se vrátil nadšený.

Při nakládání pračky jsem si všimla, že přijel s jiným oblečením, než odjížděl. Během týdne jsme s ostatními rodiči vyměňovali oblečení našich dětí. Po návratu nebylo jiné jen oblečení, ale i syn: "Mami já už nechci mobil a budu ti víc pomáhat." No teda, co jste to s ním udělali. Paráda. Doufám, že mu to vydrží co nejdéle. Díky!

Eliška Juráková

Rozloučení s malířkou Znojenskou v Jiřicích

V sobotu 3. září 2022 byl v Jiřicích u Moravských Budějovic uložen popel malířky paní Bedřišky Znojenské a jejího manžela

pana Bořivoje Krejčího. Podle posledního malířčina přání byli uloženi spolu s manželem pod rozložitou lípu v blízkosti její stálé galerie.

Paní Bedřiška zemřela 18.12.2021 v Praze, zádušní mše svatá byla sloužena 30.12.2021 v kostele Panny Marie Královny Míru v Praze-Lhotce.

Rozloučení v Jiřicích vedl s citlivým zaujetím a osobními vzpomínkami pan děkan Jindřich Bartoš. Celý obřad svým zpěvem moravských písniček doprovázel ženský pěvecký sbor z Dolních Dunajovic, který zpíval na téměř všech jejích vernisážích.

V Jiřicích u Moravských Budějovic je stálá prodejní galerie "Setkání" a meditační křížová cesta jako nádherné místo k rozjímání a setkávání, kde můžeme na ni, její dílo a vyprávění stále vzpomínat...

Jana Reifová a Alena Švíková

Ocenění pro děkana Jindřicha Bartoše

Mezi osobnosti, kterým byla v září letošního roku udělena Cena města Znojma, patří také Mons. Jindřich Bartoš, který ji získal za velmi aktivní dlouholetou duchovní a pastorační činnost nejen ve Znojme, ale i v příhraničí. Stojí za obnovou sakrálních památek města Znojma. Byl u vzniku Nadace pro obnovu církevních památek děkanství znojenského. Zajišťuje s mnoha spolupracovníky duchovní program Znojenského historického vinobraní a velmi aktivně prezentuje pro občany města Znojma církevní rok, zejména vánoční a velikonoční svátky.

(zdroj: www.znojmocity.cz)

VÝROČÍ

1. listopadu uplyne 55 let od úmrtí **Fr. ILDEFONSE ALOISE LIMBURSKÉHO OP** (1889-1967), který dlouhé roky působil jako oblíbený katecheta ve zdejší dominikánské klášteře. Pohřben je v řádové hrobce na znojenském hřbitově. RIP

6. listopadu oslaví 35. narozeniny bývalý znojenský kaplan **R.D. MARTIN HÖNIG**. V současnosti působí jako vikář ve farnosti Telč.

11. listopadu uběhne 100 let od narození **R.D. STANISLAVA KRÁTKÉHO** (1922-2010), významné osobnosti skryté církve, politického vězně a tajného biskupa. V letech 1977-99 spravoval farnost Hrádek u Znojma. RIP

5. prosince uplyne 40 let od smrti **P. KLEMENTA BENEDIKTA FUSSE OP** (1904-82), který v letech 1945-6 působil jako kaplan u Sv. Kříže. RIP

Kalendář akcí

5.10. St	DĚTSKÁ MŠE SV. v 18.00 v Louce (děti přineste si s sebou růženec)
7.10.	první pátek , od 15 h u sv. Kříže adorace a sv. zpověď
8.10. So	Děti a hudba II, koncert v louckém kostele v 18 h (www.hudebnipodyji.eu)
9.10. Ne	přednáška o historii zvonů kostela sv. Kříže a o tvorbě a významu nových zvonů v 15.00 v kostele sv. Kříže (možnost prohlídky nových a starých zvonů)
15.10. So	POŽEHNÁNÍ NOVÝCH ZVONŮ A OSLOVA 300 LET MILOSTNÉHO OBRAZU P. MARIE ZNOJEMSKÉ u sv. Kříže v 10 h, o. biskup Pavel Konzbul, následně setkání v klášteře, (pozvání budou kněží, kteří zde působili a kněží rodáci)
16.10. Ne	měsíční modlitba v popické kapli v 15 h
21.- 23.10.	VÍKENDOVÁ DUCHOVNÍ OBNOVA PRO DĚTI II. stupně ZŠ v Louce, pro holky i kluky ze všech farností
23.10. Ne	sbírka na misie
29.10. So	Svatohubertská mše sv. v kostele v Hnanicích ve 13.30 h
30.10. Ne	mše sv. na znojenském hřbitově v 15 h, začíná zimní čas
1.11. Po	slavnost Všech svatých , mše sv. v 8 h u Sv. Jana Kř., v 16 a v 18 h u sv. Kříže
2.11. Út	Všech věrných zemřelých (dušiček) , mše sv. u Sv. Jana Kř. a u sv. Kříže jako ve všední den
4.11. Pá	první pátek , od 15 h u sv. Kříže adorace a sv. zpověď
5.11. So	měsíční pouť v Hl. Mašůvkách v 17 h
6.11. Ne	poutní mše svatá v kostele sv. Wolfganga v Hnanicích v 10 h
11.11. Pá	žehnání vína v dominikánském klášteře v 11 h
11.- 13.11.	VÍKENDOVÁ DUCHOVNÍ OBNOVA PRO DĚTI I. stupně ZŠ v Louce
13.11. Ne	sbírka na podporu katolických médií poutní mše svatá v kostele sv. Martina v Šatově v 10 h měsíční modlitba v popické kapli v 15 h
26.11. So	1. adventní koncert v Louce v 17:00 h
27.11. Ne	začíná advent, žehnání adventních věnců MISIJNÍ JARMARK – prodej rukodělných výrobků u Sv. Kříže po mši sv. v 8 h a 10 h a u Sv. Mikuláše před a po mši sv. v 9 h, výtěžek bude věnován na Papežská misijní díla zahájení Znojenského adventu na náměstí v 16.30 h
6.12. Út	SV. MIKULÁŠE – mše sv. v 8 a v 18 h u Sv. Mikuláše

Adorace a svátost smíření každý první pátek u Sv. Kříže od 15 do 17 h

Adorace a svátost smíření každý pátek od 15 do 16 h v kostele v Louce, případně na faře v Louce

Adorace u Sv. Mikuláše každý čtvrtek od 20 do 21 h

OTVÍRÁME SPOLEČNĚ PÍSMO SVATÉ

Každé druhé pondělí od 18.45 h na faře u sv. Kříže. Čtení Písma svatého, meditace a sdílení jsou pro nás pramenem, z kterého čerpáme sílu pro náš každodenní život. Na setkání se těší Sr. Viannea.

DĚTSKÉ MŠE SVATÉ

od září každou první středu v měsíci v 18 h v Louce

VYKROČME S ODVAHOU!

Pravidelné setkávání pro holky i kluky mezi 11 a 15 roky.

Máš odvalu zažít dobrodružství nebo se dozvědět něco nového? Chceš vytvářet skupinku mladých, která jen tak nestojí na místě? Pak jsi zván na pravidelné měsíční setkání na faře v Louce.

VÝSTAVA BETLÉMŮ A VÁNOČNÍCH POHLEDNIC v kostele sv. Václava v Louce od 27.11. do 8.1. (o sobotách, nedělích a svátcích od 14.00-16.30).

NEDĚLNÍ MŠE SV.

8.00 kostel sv. Kříže

8.00 kostel sv. Václav v Louce

9.00 kostel sv. Mikuláše

10.00 kostel sv. Kříže

10.30 kostel sv. Hippolyta na Hradišti

11.00 kostel sv. Alžběty

18.00 kostel sv. Michala

Život farností Znojma vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo (Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo, IČ: 49440594). Registrováno Ministerstvem kultury pod č. E 11690. Redakční rada: Eliška Juráková, Marie Křížová, Petra Bláhová, Ondřej Lazárek. Za obsah článku odpovídá autor. Adresa redakce: farni.zpravodaj@outlook.cz. V elektronické podobě je časopis dostupný na www.farnostznojmo.cz. Číslo 3/2022 vyšlo 30/09/2022 ve Znojmě v nákladu 600 výtisků. **Uzávěrka příštího čísla: 15. listopadu 2022.**